

Budapest, 1930. szeptember 3.

kedves tisztelt Mester,
 magyar utasításomból kikaparva nagy sajnálatossággal,
 sőt öröme szomorúsággal olvastam augusztus 20-án kelt
 levelét. Míg minden megértéssel, mi történt s mi az oka
 annak, hogy sem a levelem, sem a jubileumi szám nem
 jutott el a kezéhez. A jubileumi szám megjelenése után
 levelet írtam s írtírtottam, hogy a lapnál éppen küldője el
 kúldtatta. Nem tudom megírni, mi történt s kétségem
 vanfele kétségemmel saját adminisztrációjában keresni a hibát,
 bár meg kell jegyezni, hogy a jubileumi szápon az adminisztrációval
 érdekelni volt kényes. Mindenesetre orvul elcsúszást kényes, most
 pedig megismerem akkor levelem tartalmát:

Hálás köszönetemet fejezem ki a lap nevében, hogy jubileumi
 számát hogy volt művészetével díszíteni, s a magyar szociálisták türelme,
 hogy orvul volt ^{a rajzol} türelmével felajánlani nekem. Emellett, amit már akkor
 is írtam, hogy szeretném visszavetároltam kedveséjét s írásját valahogyan
 visszavenni s ezért kérem még kényeséjét engedje meg, hogy önkényeséjét
 műveimnek egy, első kényeséjét költés sorozatát, amely most október folyamán
 jelenik meg, elküldhessem. Gyönyörű rajzait, amely a nemis orvulatnak
 klasszikus remeke, én csak öröme betűt küldhetek. — Ezzel a levéllel
 egyidejűleg postára adtuk a Pesti Napló jubileumi számát is, miután
 az sem érte meg kúldtatta.

Még egyszer: hálásan köszönöm kedveséjét, figyelmét, írásját
 s bocsánatot kérek a zavarért, amelyet minden kényeséjében magyaráz
 vállaltam.

Igen hűve s kényeséjével
 Jöcsik Mihály